

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 313. Usque Ad Annum 361

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117778

§. 48. Paulus, & Macarius in Africam missi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66022)

aliam corporis necessitatum, qualis e-
 tiam illa esset, ut quis auriculæ prurigi-
 nem scalpendo sedaret. Cœterum Ae-
 tii Doctrina erat clarissima Arii hæresis,
 nec in alio differebat, quam quod ipse
 Arianorum principio pressius insistens,
 omnia, quæ ex eo sequerentur, assereret,
 & diceret, Verbum, non solum non esse
 æquale Patri, sed nec etiam simile.

Sæculum IV.
 A. C. 347.

§. XLVIII.

*Paulus, & Macarius in Africam
 missi.*

Credibile est, post Concilium Sardi-
 cense Gratum Episcopum Carthagi-
 nensem ab Imperatore Constante postu-
 lasse; turbatæ Ecclesiæ Africanæ pacem
 daret; quippe Imperator duos misit
 haud modicæ auctoritatis viros Paulum,
 & Macarium, quibus quidem non aliud
 imperatum fuisse videbatur, quam ut in
 Africa pauperibus eleemosinas distribue-
 rent, & cujusvis Ecclesiæ inopes auxilio
 solarentur; at simul omnes Fideles, ut
 relicto Donatistarum schismate, ad Ec-
 clesiæ Catholicæ unitatem redirent, hor-
 tabantur. Donatistæ in vulgus sparge-
 bant; advenire Paulum, & Macarium,
 ut persecutionem excitarent, ubi omnia
 ad Sanctum Sacrificium parata fuerint,
 effigiem exprompturos, & altari imposi-
 turos;

Optat. L. 3.

Ibid. sub fin.

Sæculum IV. turos; hinc Fideles dicebant: *Quiscun-*
A. C. 347. *que de hoc Sacrificio participaverit, erit,*
ac si Idolothyta comedisset. Ubi autem

Baron. a. ditum, nihil demptum. Effigies, de qua
 348. n. 33. I. hic mentio, Imperatoris fuisse putatur,
in Cod. nam sub Imperatoribus Christianis mos
Theod. de antiquus duravit, ut in Provincias affer-
imag. Imper. rentur Imperatorum imagines, & popu-
 L. 15. lo honorandæ proponerentur, sed sine su-
 perstitionis admixtione, cum antea sub
 Imperatoribus ethnicis eorum imagines
 adorarentur, iisque thus adoleretur, &
 offerrentur Sacrificia.

Optat. ibid. Paulus, & Macarius Donatum Anti-
 Episcopum Carthaginensem adeuntes,
 itineris sui causam indicant, atque Impe-
 ratorem Ecclesiis ornamenta, & paupe-
 ribus pecuniam mittere. Verum est,
 quod pro Donato speciatim nihil attule-
 rint. Ipse cum indignatione respondit:
 Quid Imperatori cum Ecclesia? Plures-
 que alias in Principem coniecit injurias,
 tum addidit, missas a se quaquaversum
 Epistolas, quibus ea, quæ attulissent, in
 pauperes distribui vetuisset. Alter Do-
 natus, Episcopus Schismaticus Bagaia,
 multo pejora illaturus erat; is, ubi Pau-
 lum, & Macarium urbi suæ appropinqua-
 re rescivit, in omnia vicina oppida, &
 fora misit, qui Circumcelliones convo-
 carent,

Sup. L. II.
S. 43.

carent, homines illos œstro percitos, cum armis per agros discurrentes, quorum vel saniam ipsi Donatistarum Episcopi sub Taurino Comite horruerant. Hos tunc Donatus Bagaianus in auxilium vocavit; Paulus, & Macarius, insanorum hominum furorem timentes, a Comite Silvestro militum manus, sibi præsidium, postulant, non ut cuiquam vim inferrent, sed repellerent, & pecuniam pauperum, sibi commissam, custodirent.

Donatistæ magnam hominum multitudinem contraxere, quam ut alerent, Ecclesia pro domo frumentaria usi sunt; advenientes deinde, qui Silvestri militibus hospitia designarent, recipere abnuerunt; hi ad suas cohortes reversi, cum toleratas injurias narrarent, ita sociorum iram accenderunt, ut impetus a Ducibus cohiberi non potuerit. Itaque paratis utrinque armis, urbes tumultu fervebant; Episcopi Donatistæ cum suis Clericis fugere omnes, aliqui eorum intercepti, alii capti, & in remotas Regiones relegati. Quamvis autem hæc omnia nulla Episcoporum Catholicorum culpa acciderint, tamen plurimorum ex suis, tunc ad Ecclesiæ Catholicæ sinum redeuntium, reconciliationem non esse sinceram dictitabant, Macarium, & Paulum, ut Persecutores, omnes Catholicos, ut Paganos fugillabant, vocabantque Macaria-

Sæculum IV.
A. C. 347.

Sæculum IV. rianos. Quidam nomine Marcus e ru-
 A. C. 347. pe præcipitem se dedit. Donatus Baga-
 Janus in puteum se conjecit. Horum
 Aug. trakt. necem Persecutorum crudelitati adscri-
 II. in Joan. pferunt, & suicidas in Martyrum coetum
 n. 15. retulerunt.

§. XLIX.

Primum Concilium Carthaginense.

Tom. II. Post Donatistarum Reconciliationem
 Concil. p. Gratus frequens Concilium ex om-
 713. nibus Africae Provinciis congregavit,
 quod primum Carthaginense dicitur, quia
 antiquissimum est, cujus Canones habea-
 mus; cæterum plura ibi anteriora vidi-
 mus Concilia, præsertim sub S. Cypria-
 no. Istud autem nec ante annum 348.
 nec serius, quam anno 349. celebratum
 fuisse potest. Initium dicendi fecit Gra-
 tus, agendo Numini gratias, quod suæ
 Ecclesiæ membra ad unitatem, & pacem
 rediissent; tum Episcopos invitavit ad
 condendos Canones, conservandæ Disci-
 plinæ necessarios, ita tamen ne nimio
 rigore unio charitatis dissolvatur. Qua-
 tuordecim Canones conditi sunt, quos
 Gratus, & alii Episcopi in medium at-
 tulere, & omnes juxta normam Conci-
 lii Sardicensis approbarunt. Primus ve-
 tat eos rebaptizari, qui semel in fide Tri-
 nitatis baptizati sunt. Hic erat Dona-
 tista-